23/12/2018

Η εξομολόγηση ενός Έλληνα μετανάστη

/ Ομογένεια



Ο ορθόδοξος διαδικτυακός ιστοτόπος της ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ **δημοσίευσε λίαν προσφάτως τις γραπτές ανάσες ενός ομογενούς εκ Βοστώνης,** του κ. Ἰωάννου Λαγκαδινοῦ, ο οποίος καταλήγει τα μακρά εμπιστευτικά λόγια του, γράφοντας χαρακτηριστικά, ότι: “Εὔχομαι αὐτή ἡ προσωπική ἐξομολόγηση νά ἀντιπροσωπεύη τήν πραγματικότητα καί νά προσφέρη μιά διαφωτιστική εἰκόνα στόν Ἕλληνα τῆς Ἑλλάδος γιά τήν ζωή τοῦ ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ”.

Διαβάστε την επιστολή του:

Ἀπουσιάζω ἀπό τήν Πατρίδα μου πάνω ἀπό ἑξήντα χρόνια, ἀλλά προσπάθησα ὅλα αὐτά τά χρόνια νά κρατηθῶ κοντά της ἀπό ὅλες τίς ἀπόψεις. Πάντοτε εἶχα τήν ἐπιθυμία νά ἐκφράσω γραπτῶς τίς προσωπικές μου ἐμπειρίες γιά τό θέμα τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ. Φέρνοντας στήν μνήμη μου τό περίφημο βιβλίο τοῦ Μαξίμ Γκόργκι μέ τίτλο «Τά Πανεπιστήμιά μου», ἤθελα νά γράψω καί ἐγώ κάτι παρόμοιο γιά τήν προσωπική μου ζωή. Αὐτός ὁ διάσημος συγγραφέας μέ ἔχει ἐπηρεάσει, διότι ἡ προσωπική του ζωή εἶχε πολλά κοινά χαρακτηριστικά μέ τήν δική μου.

Τά ἱστορικά γεγονότα τῆς Κατοχῆς τοῦ 1940 — ᾽41 πού ἔπληξαν τήν Ἑλλάδα καί ἰδιαιτέρως τά γεγονότα τοῦ ἐμφυλίου πολέμου πού ἐπακολούθησε, δημιούργησαν μιά τρομερή κατάσταση φτώχειας καί δυστυχίας καί ταυτοχρόνως συνέβαλαν στό μεταναστευτικό ρεῦμα τό ὁποῖο ἦρθε ὡς φυσική συνέπειά τους. Ἐπίσης οἱ διάφορες φυσικές καταστροφές, ὅπως ἦταν οἱ μεγάλοι σεισμοί τῶν νησιῶν τοῦ Ἰονίου πελάγους συνέτειναν καί αὐτοί στήν προώθηση τοῦ μεταναστευτικοῦ θέματος.

Οἱ ἀνταρτόπληκτοι καί σεισμόπληκτοι πληθυσμοί ἦταν τό μεγαλύτερο ποσοστό τῆς μεταναστεύσεως. Οἱ περισσότεροι μετανάστες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶχαν πολύ περιορισμένη μόρφωση, ἀλλά τούς διέκρινε μεγάλη ἀγάπη, εἰλικρίνεια καί σεβασμός πρός ὅλους. Ὁ πόθος μας ἄπαξ καί χωριστήκα με ἀπό τήν πατρίδα ἦταν νά ἔλθουμε σέ ἐπαφή καί νά γνωριστοῦμε μέ στενούς συμπατριῶτες καί ἰδιαιτέρως μέ αὐτούς πού εἶχαν μεταναστεύσει νωρίτερα ἀπό τό ἴδιο τό δικό μας τό χωριό. Αὐτός ὁ πόθος δημιούργησε ὅλες αὐτές τίς μικρές Κοινότητες, τῶν ὁποίων σκοπός ἦταν ἡ συχνή ἐπαφή, ἡ ἀλληλοβοήθεια καί ἀλληλοϋποστήριξη σχετικά μέ τά προσωπικά, ἀλλά καί τά πατριωτικά θέματα.

Ἐπίσης ὁ μεγάλος πατριωτισμός μας καί ἡ ἀγάπη πρός τούς συνανθρώπους μας συνέτεινε κατά πολύ στήν δημιουργία φιλανθρωπικῶν ὀργανισμῶν, ὅπως ἦταν ὁ ὀργανισμός τῶν καρδιοπαθῶν Παίδων Βοστώνης, μέ σκοπό τήν παροχή ἰατρικῆς βοηθείας σέ μικρά παιδιά ἀπό τήν Ἑλλάδα πού ὑπέφεραν ἀπό καρδιακές ἀρρώστειες καί τῶν ὁποίων ἡ θεραπεία ἦταν δύσκολη στήν Ἑλλάδα.

Ἡ συμπαράσταση τῆς κυρίας Βασιλικῆς Παππᾶ, μιᾶς διακεκριμένης Ἑλληνίδος μέ μεγάλη καρδιά καί ἀκούραστη θέληση, ἦταν ἴσως, ὁ πυρήνας τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτοῦ ἐκτός ἀπό τό γεγονός ὅτι τό νοσοκομεῖο αὐτό διέθετε τά μεγαλύτερα ἰατρικά ταλέντα. Προσέφερα ὅ,τι μποροῦσα γιά νά ὑποστηρίξω αὐτόν τόν ὀργανισμό καί γνωρίστηκα πολύ καλά μέ τήν κυρία Παππᾶ πού πίστευε στήν δύναμη μιᾶς ἄλλης λογικῆς. Εἶναι ἀξιοσημείωτο νά ἀναφερθῶ καί στίς μεγάλες προσπάθειες πρός τόν ὀργανισμό αὐτόν πού κατέβαλε ὁ γνωστός μας Μητροπολίτης Μεσογαίας καί Λαυρεωτικῆς κ.κ. Νικόλαος Χατζηνικολάου.

Πολλά θαύματα συνέβησαν στά χρονικά αὐτοῦ τοῦ ὀργανισμοῦ, ὅπως φαίνεται ἀπό τίς διάφορες προσωπικές ἱστορίες πολλῶν ἀσθενῶν, σύμφωνα μέ στοιχεῖα πού ἀναφέρονται εἰς τό περίφημο βιβλίο τοῦ Μητροπολίτου μέ τόν τίτλο «Ἐκεῖ πού δέν φαίνεται ὁ Θεός».

Ὁ πατήρ Νικόλαος εἶχε περίπου μιά τετραετῆ συνεργασία μέ τήν κυρία Παππᾶ καί ἀναφέρεται σέ περίπου ἑκατό περιπτώσεις καρδιοπαθῶν παιδιῶν πού τίς ἔζησε ἀπό

κοντά. Δυστυχῶς δέν ἔτυχε νά τόν γνωρίσω, παρ᾽ ὅτι οἱ δρόμοι μας πολλές φορές ἦταν πολύ κοντά. Ἐκεῖ πού ἡ ἰατρική ἐπιστήμη ἔφθανε εἰς τά ὅριά της, ἀνελάμβανε τήν εὐθύνη ἡ θεία Χάρις. Αὐτό συνέβαινε συνήθως σέ οἰκογένειες πού μέ πολλή πίστη τά ἄφηναν ὅλα στόν Θεό.

Γιά κάποιο μυστήριο λόγο ἡ εὐτυχία ἀγκάλιαζε πάλι ὅλες αὐτές τίς πονεμένες οἰκογένειες πού τά παιδάκια τους ἔνοιωθαν τόν θάνατο τόσο κοντά. Κάποτε στό παρελθόν, κατά τήν διάρκεια μιᾶς ἐκκλησιαστικῆς ἐκδηλώσεως τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγίου ἸωάννουΒοστώνης καί παρόντος τοῦ Μητροπολίτου Βοστώνης κ.κ. Μεθοδίου, μοῦ ἐδόθη ἡ τιμή νά ἐκφράσω δημοσίως τά προσωπικά μου αἰσθήματα γιά τό θέμα τοῦ Ἀποδήμου Ἑλληνισμοῦ.

Ἀναφέρθηκα ὡς ἐπί τό πλεῖστον στήν προσωπική μου περίπτωση, ἡ ὁποία στό τέλος ἀπεδείχθη ὅτι ἦταν κοινή περίπτωση ὅλων τῶν προσκεκλημένων. Συνήθως σέ τέτοιες ἐκδηλώσεις ἐπικρατεῖ ὁ σχετικός θόρυβος τῆς προσωπικῆς κουβέντας καί ἀδιαφορίας πρός τόν ὁμιλητῆ.

ΣΥΝΕΧΙΣΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΟΠΟΝ ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΡΩΜΙΟΣΥΝΗΣ ΕΔΩ